

Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Πατρών: 1393/88

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΛΑ' 1989, σ. 244

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα θεωρείται και το επισυμβάν εκτός τόπου εργασίας όταν ο μισθωτός καθ' υπόδειξη του εργοδότη διεκπεραίωσε υπόθεση σχετική με την εργασία του. Περίπτωση προσβολής εξ εγκεφαλικού επεισοδίου μισθωτού ο οποίος προσήλθε να εξετασθεί ως μάρτυς ενώπιον ποινικού δικαστηρίου επί συνδικαλιστικών θεμάτων

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΔΗΜ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εισηγητής: κ. ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Δικηγόρος: κ.κ. Κ. Κωνσταντόπουλος, Αδαμ. Σκροπολίπα

Στην προκείμενη περίπτωση ο καθού, ασφαλισμένος του ΙΚΑ και οδηγός επί εικοσαετία στο εργοστάσιο της εταιρίας "Μ ΑΕ" που βρίσκεται στην Πάτρα, υπέβαλε την 265/86 δήλωση εργατικού ατυχήματος στο ΙΚΑ Πάτρας και δήλωσε ότι στις 21.4.1986 ενώ βρισκόταν κατ' εντολή της εργοδότης του στα Δικαστήρια Πάτρας υπέστη εγκεφαλικό επεισόδιο. Ο Δ/ντής του ΙΚΑ Πάτρας με την 7271/87 απόφασή του απέρριψε την παραπάνω δήλωση και χαρακτήρισε την πάθηση ως κοινή νόσο, αλλά η ΤΔΕ του ΙΚΑ Πατρών που επιλήφθηκε της εμπρόθεσμης ένστασης του ασφαλισμένου έκρινε αυτή βάσιμη και το ατύχημα εργατικό. Κατά της απόφασης της ΤΔΕ προσέφυγε ο Δ/ντής του ΙΚΑ και ζήτησε την ακύρωσή της ως εσφαλμένης, προβάλλοντας ότι η πάθηση επήλθε από δραστηριότητα άσχετη προς την εργασία και ότι δεν προήλθε από επίδραση εξωτερικού γεγονότος ούτε είναι βίαιο συμβάν. Κατόπιν τούτου και επειδή δεν προέκυπταν από τη διοικητική διαδικασία οι ακριβείς συνθήκες υπό τις οποίες επισυνέβη το περιστατικό αλλά ούτε και από την ιατρική γνωμάτευση αν οι περιστάσεις ήταν δυνατό να προκαλέσουν την πάθηση, διατάχθηκε από το Δικαστήριο τούτο κατ' άρθρο 6, 24 παρ. 4, 25 και 29 του ΚΑΑ ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/13.1.1938), η διενέργεια επανελέγχου από τα ασφαλιστικά όργανα και η έκδοση αιτιολογημένης γνωμάτευσης από την υγειονομική επιτροπή.

Το άρθρο 8 παρ. 4 του α.ν. 1846/51 περί της εννοίας του όρου ατύχημα ορίζει ότι: "4. Ατύχημα: Το εν τη εργασία ή εξ αφορμής τούτης βίαιον συμβάν...". Και το άρθρο 34 παρ.1 αυτού ότι "Ι. Δια την χορήγησιν των παροχών της ασφαλίσεως δεν απαιτείται η συμπλήρωσις των καθοριζομένων εν άρθροις 28, 31, 32 και 35 ημερών εργασίας, εάν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής...". Κατά την έννοια των προηγούμενων διατάξεων θεωρείται ως εργατικό ατύχημα το βίαιο γεγονός που προκάλεσε την αναπηρία ή το θάνατο, εφόσον συνέβη κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής και τελεί ως προς τις συνέπειες αυτές αμέσως ή εμμέσως σε σχέση αιτίου αποτελέσματος. Βίαιο άλλωστε συμβάν αποτελεί κάθε αιφνίδιο και έκτακτο περιστατικό το οποίο δεν δύναται να αναχθεί στον κύκλο της εργασίας που παρέχει ο εργαζόμενος σε κανονικές και συνήθεις κατά τη φύση της εργασίας συνθήκες (βλ. ΣτΕ 1311/75 ΕΔΚΑ 1975/715), ενώ θεωρείται ότι επήλθε τούτο εξ αφορμής της εργασίας και όταν επισυνέβη εκτός του τόπου εργασίας, εφόσον ο ασφαλισμένος βρισκόταν εκεί καθ' υπόδειξη του εργοδότη του προς διεκπεραίωση υποθέσεως σχετικής με την εργασία του (πρβλ. ΣτΕ 4697/83 ΕΔΚΑ 1984/350 ΣτΕ 350/87 ΕΔΚΑ 87/492, Βλ. ΣτΕ 1484/1970 ΕΔΚΑ ΙΒ/653, βλ. Χρ. Αγαλλόπουλου Κοιν. Ασφαλίσεις σ. 256).

Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν στην υπόθεση αυτή τα ακόλουθα: Η εταιρία "Μ. ΑΕ" είχε υποβάλλει κατά επτά εργατών και εργατριών της μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση επικαλούμενη ότι οι παραπάνω ως μέλη του Δ.Σ. του σωματείου των εργαζομένων σ' αυτή, είχαν επιχειρήσει να την βλάψουν με ανακοινώσεις σε τοπική εφημερίδα, προκηρύξεις, καταγγελίες και άλλες διαμαρτυρίες με αιτιολογία τη δημιουργία αντισωματείου, την απόλυση συναδέλφου του κλπ. Ως μάρτυρας κατηγορίας των παραπάνω μελών του Δ.Σ. είχε προταθεί και ο καθού ασφαλισμένος, ο οποίος κατά την εκδίκαση στις 21.4.1986 της μήνυσης από το Τριμ. Πλημ/κείο Πάτρας προσήλθε να καταθέσει, αφού προηγουμένως είχε εμφανισθεί στην επιχείρηση και είχε κτυπήσει κανονικά κάρτα στις 7 π.μ. (βλ. από 20.2.88 κατηγορητήριο και 578/1987 απόφαση ΤΔΕ). Κατά την ώρα που ο ασφαλισμένος βρισκόταν στην αίθουσα των Δικαστηρίων, ενώ ανέμενε την έναρξη της δίκης με άλλους εργαζόμενους της εταιρίας, αισθάνθηκε αδιαθεσία και μεταφέρθηκε στο Γεν. Νοσοκ. Πάτρας (βλ. τα από 27.11.1986 και

9.12.1986 πρακτικά ερεύνης ατυχήματος του ΙΚΑ και την από 7.9.1988 έκθεση επανελέγχου). Κατά την εξέτασή του στο νοσοκομείο όπου παρέμεινε έως 13.5.1986, βρέθηκε να έχει "Μυική αδυναμία δεξιών άκρων, ίδια του άνω. Πάρεση κάτω προσωπικού δεξιά. Πελματιαίο ανταν/κό δεξιά αδιάφορο. Ολική αφασία", διαγνώσθηκε "Αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο θρομβωτικού τύπου στο έδαφος της μέσης εγκεφαλικής αρτηρίας" και υποδείχθηκε μετά μικρή βελτίωση, μεταφορά σε φυσιοθεραπευτικό κέντρο (βλ. τα από 13.5.88 περιληπτικό σημείωμα νοσηλεία της νευρολ. Κλινικής του Νοσοκ. "Άγιος Ανδρέας" της Πάτρας). Περαιτέρω, η Α/θμια Υγειονομ. Επιτροπή γνωμάτευσε ότι "Η ψυχική κατάσταση η απορρέουσα από τις ειδικές συνθήκες εντάσεως οι οποίες δεν μπορεί παρά να υπήρχαν κατά την συγκεκριμένη ώρα, δύνανται να θεωρηθούν ως εκλυτικά στοιχεία, αλλά επί ήδη προδιατιθεμένου ατόμου, έχοντας δηλαδή βαθμόν τινά αρτηριοσκληρύνσεως ή υπερτάσεως" και ότι "Εν προκειμένω, από τον έλεγχο δια του Αξονικού τομογράφου, δυνάμεθα να πιθανολογήσουμε σοβαρώς την προϋπαρξη κάποιας βλάβης στο επίπεδο της μέσης εγκεφαλικής αρτηρίας, της οποίας η απόφραξη προκάλεσε το έμφρακτο που αναδεικνύεται στην προαναφερόμενη αξονική τομογραφία (βλ. την 2566/88 γνωμάτευση της Α/θμιας Υγειον. Επιτροπής κατόπιν της προδικαστικής).

Από τα παραπάνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι ο καθού ασφαλισμένος ενώ βρισκόταν στην υπηρεσία του διέκοψε την εργασία του, εν γνώσει της εργοδότης και προς το σκοπό να καταθέσει σε ποινική δίκη κατά του Δ.Σ. σωματείου των εργαζομένων της, για υπόθεση που αφορούσε τις συνδικαλιστικές σχέσεις στην επιχείρηση της και ειδικότερα για ζητήματα σχετικά με την εργασία όλων των εργαζομένων σ' αυτή. Επομένως, η πάθηση του ασφαλισμένου προκλήθηκε εξ αιτίας της εργασίας του, ανεξαρτήτως του ότι βρισκόταν εκτός του συνήθους τόπου παροχής αυτής. Περαιτέρω από τα παραπάνω προκύπτει ενόψει της πιθανολογούμενης σοβαρώς προϋπάρχουσας βλάβης στο επίπεδο της μέσης εγκεφαλικής αρτηρίας του ασφαλισμένου ως και του γεγονότος ότι θα κατέθετε ως μάρτυρας κατηγορίας κατά συναδέλφων του και μάλιστα μελών του Δ.Σ. "εργαζομένων ότι το εγκεφαλικό επεισόδιο που υπέστη ο ασφαλισμένος προκλήθηκε από τις ιδιόζουσες συνθήκες ψυχικής εντάσεως κάτω από τις οποίες βρέθηκε εξ αφορμής της εργασίας του. Επομένως το περιστατικό

αυτό, που ήταν έκτακτο και αιφνίδιο για τον ασφαλισμένο και δεν αναγόταν στον κύκλο της εργασίας που παρείχε υπό κανονικές και συνήθεις κατά την φύση της εργασίας συνθήκες αλλά προήλθε όμως εξ αφορμής αυτής, αποτελεί σύμφωνα με τις ανωτέρω σκέψεις βίαιο συμβάν. Κατά συνέπεια ορθά κρίθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι το εγκεφαλικό επεισόδιο που υπέστη ο ασφαλισμένος οφείλεται σε εργατικό ατύχημα και ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή κατ' αυτής ως αβάσιμη.